

П'ятим етапом виступає оптимізація параметрів грошових потоків підприємства на основі результатів аналізу попереднього етапу планово-економічним відділом. Основна мета даного етапу полягає у підвищенні ефективності використання грошових коштів, що є найголовнішою ціллю процесу управління ними [3, с. 62].

Таким чином, проходження етапів управління рухом грошових активів підприємства дає змогу підвищити ступінь його фінансової та виробничої гнучкості, а також покращити оперативне управління ним з точки зору збалансованості надходжень і витрачань грошових коштів; збільшити обсяги продажу й оптимізувати затрати за рахунок більших можливостей маневрування ресурсами; підвищити ефективність управління борговими зобов'язаннями та вартістю їх обслуговування; підвищити ліквідність і платоспроможність підприємства.

Література

1. Височіна Л.В. Теоретичні засади управління грошовими активами підприємства / Л.В. Височіна // Вісник НТУ "ХПІ". – 2014. – № 65 (1107). – С. 78-85.
2. Кошельок Г.В. Оцінка якості управління грошовими потоками на підприємстві / Г.В. Кошельок // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2013. – № 1 (48). – С. 108-115.
3. Колодизев О.М. Управління грошовими потоками суб'єктів господарювання на основі методів аналізу ефективності використання фінансових ресурсів / О.М. Колодизев, О.В. Коцюба // Scientific Journal "Science Rise". – 2015. – № 3/3 (8). – С. 56-64.

Балабатько Т. В., ст. гр. ФМО-41
Стефанів І. Ф., к.е.н., доцент

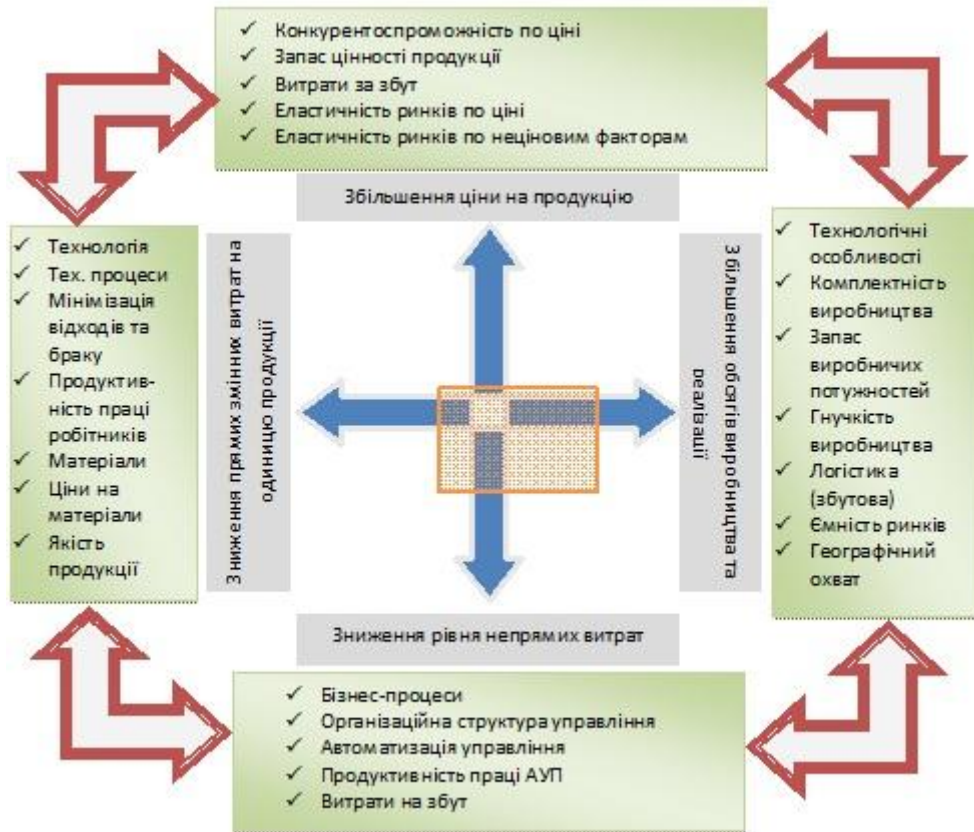
СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

Нестабільна ситуація, що склалася в Україні, а також перетворення, що відбуваються в економіці та політиці в цілому, супроводжуються кризовим фінансовим станом для багатьох підприємств. Фінансова безпека вітчизняних підприємств залежить від того, як швидко вони зможуть пристосуватися до мінливих ринкових умов.

В аспекті розвитку питань, пов'язаних з системою управління підприємством, фінансова безпека не часто знаходиться в центрі уваги. Вважається, що ці два поняття є несумісними як в розрізі кінцевої мети, так і методології. Однак, саме зміст завдань, що вирішує стратегічне управління на сучасному етапі розвитку економічних систем, та зростання ризиків у діяльності підприємств, що є наслідком світових фінансово-економічних криз, визначають необхідність виявлення взаємозв'язків між зазначеними поняттями [1].

Відповідно до цього можна визначити і чотири основні стратегії управління фінансовою безпекою підприємства.

На рис. 1 представлено стратегії управління фінансовою безпекою підприємства та можливі проблемні питання, які необхідно брати до уваги при виборі того чи іншого рішення.

Рис. 1. Стратегії управління фінансовою безпекою підприємства
Примітка. Розроблено автором.

Стратегія зниження рівня непрямих витрат має певні обмеження. Перш за все, мова йде про рівень операційного важеля. Якщо рівень постійних витрат нижче 30%, то досягти значних результатів у цьому напрямку буде складно. Друге, реалізація даної стратегії, як правило, торкається фундаментальних проблем побудови бізнес-моделі підприємства. За умови, що внутрішній організаційно-економічний механізм підприємства більш-менш оптимізований, досягнення суттєвих результатів можливо лише за умови поглибленого реінжинірингу бізнес-процесів та переформатування організаційної структури управління [5].

Стратегія зниження прямих змінних витрат на одиницю продукції – це, напевно, одне з найскладніших завдань. Досягти суттєвих результатів тут можливо або шляхом зміни технологічної складової підприємства, або перебудови МТЗ (закупівля великих партій сировини на декілька виробничих циклів). В будь-якому форматі все це потребує певних додаткових фінансових

вкладень. Це автоматично збільшує функціональний спектр завдання. Тут постає принципове питання – чи має підприємство достатньо власних фінансових ресурсів? Якщо ні, то скільки будуть коштувати запозичені фінансові ресурси і на скільки збільшиться рівень ризикованості фінансової діяльності підприємства [5].

Стратегія збільшення ціни – це найменш бажана стратегія, оскільки має найбільше обмежень. Головне з них – висока вірогідність втрати покупців, що автоматично збільшить збитки підприємства. Тому маневреність підприємства в цьому напрямку дуже обмежена. Більш того, в дійсності більш ефективною може бути зворотна стратегія, а саме зменшення ціни, що має збільшити обсяги реалізації. Найголовніше при виборі даної стратегії – це те, що тут неможливо нічого прорахувати наперед. Реакція потенційних покупців може лише прогнозуватися без будь-яких гарантованих кінцевих показників.

Незважаючи на різноплановість та глибину проведених досліджень, взаємозв'язок між фінансовою безпекою підприємства та стратегічним управлінням залишаються недостатньо обґрунтованими. Питання формалізації конкретного механізму взаємозалежності між зазначеними поняттями залишається відкритим та потребує уточнення, особливо з розвитком динамічної теорії стратегічного управління. На нашу думку, існують певні суперечності в можливості одночасного забезпечення збалансованості фінансових інтересів підприємства в особі його власників і керівництва та необхідності використання методології стратегічного планування. Запропоновано базові стратегії поведінки підприємства, виходячи з концепції фінансової безпеки відповідно до чотирьох основних інструментів управління: середньозважена ціна на продукцію підприємства, обсяги реалізації у натуральних одиницях, сукупні постійні витрати, витрати на одиницю продукції. Визначено, що кожна зі стратегій має певні проблемні аспекти в діяльності підприємства та недоліки.

Література

1. Д'яконова І.І. Фінансова безпека як складова системи стратегічного управління підприємством / І.І. Д'яконова // Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики. – 2013. – № 1 (14). – С. 102-109.
2. Давидюк Т.В. Фінансово-економічна безпека чи фінансова складова економічної безпеки: епістемологічний підхід / Т.В. Давидюк // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. – 2013. – Вип. 1 (25). – С. 39-51.
3. Економічна безпека підприємства: навч. посіб. / І.П. Отенко, Г.А. Іващенко, Д.К. Воронков. – Х.: Вид. ХНЕУ, 2012.
4. Економічна безпека: навч. посіб. / За ред. З.С. Варналія. – К.: Знання, 2009. – 647 с.
5. Енциклопедія “Економіка і право” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukr.vipreshebnik.ru/zbipka>.
6. Єрмошенко М.М. Фінансова безпека держави: національні інтереси, реальні загрози, стратегія забезпечення / М.М. Єрмошенко. – К.: Вид-во КНТЕУ, 2001. – 384 с.